

Freddy Tack - Juni 201

Díaz-Canel & Raúl Castro

Het verkiezingsverloop 2017-2018 werd afgesloten met de samenstelling van het nieuwe parlement (Asamblea Nacional del Poder Popular). Het nieuwe parlement, met zijn 605 volksvertegenwoordigers, is een trouwe weerspiegeling van de cubaanse maatschappij, met zijn diversiteit en zijn componenten.

De deelname aan de verkiezingen (niet verplicht) liep op tot 82,9%, met 1,26 ongeldige stembulletins en 4,32% blancostemmen, hetzij 94,4% geldige stemmen. Rond de 50% van de verkozenen (293 op 605) zijn geen lid van de PCC (Communistische Partij van Cuba) en van de UJC (Unie van de Communistische Jeugd). Op het totaal van de stemgerechtigden zijn er ongeveer 800.000 lid van de PCC (op een bevolking van 11,2 miljoen), en 400.000 van de UJC, wat betekent dat 85% van de kiezers lid zijn noch van de PCC noch van de UJC. 53% van de volksvertegenwoordigers (322) zijn vrouwen, en meer dan 56% (338) zijn voor de eerste keer verkozen. De gemiddelde leeftijd is 49 jaar, en 13% (80) van de verkozenen zijn tussen 18 en 35 jaar oud. 87,6% van de verkozenen werden geboren na de triomf van de revolutie (1959). Meer dan 40% zijn zwart of kleurling.

Tijdens deze eerste zitting van het nieuwe parlement werd Esteban Lazo Hernández verkozen tot voorzitter, Ana María Mari Machado tot vice-voorzitster, en Miriam Brito tot secretaris. Het parlement ging dan over tot de verkiezing van de leden van Raad van State. Miguel Díaz-Canel Bermúdez werd verkozen tot president, en Salvador Valdès Mesa tot Eerste vice-president. Vijf vice-presidenten werden verkozen : Rámiro Valdès Menéndez, Roberto Morales Ojeda, Gladys María Bejerano Portela, Inès María Chapman en Beatriz Jhonson Urrutia. Homero Acosta werd bevestigd als secretaris, en de 12 leden van de Raad van State werden verkozen, waaronder 11 nieuwe leden.

Ingevolge de complexiteit van de huidige toestand en de noodzaak van een diepere studie,

besliste het parlement de aanduiding van de leden van de ministerraad uit te stellen tot de volgende zitting van het parlement.

Wat te denken van deze verkiezingen ?

Eens te meer heeft Cuba met deze verkiezingen een ruime deelname van de bevolking bewezen, zij het voor de kandidaten als voor de deelname aan de verkiezingen voor het beheer op de verschillende niveaus (gemeente, provincie, nationaal). Een ruime procedure, transparant, democratisch,, in tegenstelling tot de kritieken en de traditionele desinformatie door de internationale media.

Verskillende trends werden bevestigd : het hoge percentage vrouwen en jongeren bij de verkozenen, de generatieswitch (87,6% van de verkozenen geboren na 1959) en vooral, wat bevestigd werd in de eerste verklaringen van Miguel Díaz-Canel : de continuïteit.

De eerste toespraak van de nieuwe president.

Op 19 april, datum van de herdenking van de eerste nederlaag van het noordamerikaans imperialisme in Latijns Amerika (Varkensbaai), hield Miguel Diaz-Canel zijn eerste toespraak als nieuwe president.

Hij benadrukte vanaf de start de continuïteit en de erfenis van de historische generatie, met het opnemen van zijn nieuwe verantwoordelijkheden met de « overtuiging dat alle revolutionairen trouw zullen blijven aan Fidel en Raúl ». Hij benadrukte dat Raúl aan de leiding blijft van de politieke voorhoede, als Eerste Secretaris van de PCC, en « steeds klaar om in te gaan tegen het imperialisme, als eerste, met zijn geweer op het uur van de strijd ».

Hij bevestigde dat de buitenlandse politiek van Cuba doorgaat, zonder wijzigingen. En onderlijnde dat er een steeds meer collectieve leiding nodig is en dat men verder de deelname van de bevolking moet versterken. Zijn doelstellingen : « Ik kom hier geen beloftes doen, zoals de Revolutie het gedurende jaren nooit heeft gedaan. Ik kom het programma uitvoeren dat wij ons hebben opgelegd met de richtlijnen van het socialisme en van de revolutie. Wij zullen zonder vrees vooruit gaan en zonder een stap achteruit, zonder af te zien van onze soevereiniteit,, onze onafhankelijkheid, onze ontwikkelingsprogrammas..

Gedurende deze legislatuur zal er geen plaats zijn voor diegenen die dromen van kapitalistische restauratie... De cubaanse Revolutie blijft olijfgroen, klaar voor elke strijd. En op de eerste plaats voor het overwinnen van onze eigen indisciplines, fouten en onvolmmaktheden ».

De toespraak van Raúl.

Raúl Castro zorgde voor de slottoespraak van deze zitting van het parlement. Hij herinnerde aan zijn verklaringen dat Cuba een nieuwe president zou krijgen, en dat het onnodig was de grondwet te hervormen om tegemoet te komen aan deze belofte. Naar zijn mening en deze van de Partij, is de verkiezing van Díaz-Canel deze van de beste, wegens zijn kwaliteiten, zijn ervaring en zijn inzet.

Hij herinnerde aan de voorbereiding van het ontwerp voor een nieuwe grondwet, en benadrukte dat dit ontwerp zal moeten besproken worden met de bevolking om daarna aan een referendum te worden onderworpen.

« De continuïteit is verzekerd, onmisbaar in tijden waar wij geen fouten mogen begaan », verklaarde hij. Hij benadrukte tevens het vertrouwen die de Revolutie steeds gaf aan de jongeren, en onderlijnde : « 'Wij zijn niet meer in een dramatische toestand zoals deze die de bevolking beleefde tijdens de speciale periode, het scenario is verschillend en wij kunnen rekenen op stevige basissen opdat hij zich niet zou herhalen. De economie is veelzijdiger geworden en groeit, maar de plicht van de revolutionairen is ook zich voor te bereiden op moeilijke toestanden, maar met een bestendig optimisme en het vertrouwen in de overwinning, met standvastigheid, eenheid en weerstand ».

Raúl bevestigde nogmaals de steun van de PCC aan de nieuwe president.